

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.10.2015 r.
COM(2015) 494 final

2015/0238 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Zjednoczone Królestwo do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Przyczyny i cele wniosku

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów wspomnianej dyrektywy w celu upraszczania poboru VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 22 maja 2015 r., Zjednoczone Królestwo wystąpiło z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania odstępstwa od art. 16 i 168 dyrektywy VAT. Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT, pismem z dnia 5 czerwca 2015 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Zjednoczone Królestwo. W piśmie z dnia 8 czerwca 2015 r. Komisja zawiadomiła Zjednoczone Królestwo, że posiada wszystkie informacje niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.

Kontekst ogólny

Artykuły 168 i 168a dyrektywy VAT stanowią, że podatnik jest uprawniony do odliczenia podatku VAT nałożonego na towary lub usługi zakupione na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Zgodnie z wymogami art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy użycie towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych uznawane jest za odpłatne świadczenie usług, jeśli VAT od takich towarów podlegał odliczeniu. System ten pozwala na odzyskanie pierwotnie odliczonego podatku VAT w odniesieniu do towarów wykorzystywanych do celów prywatnych.

W przypadku samochodów służbowych, częściowo wykorzystywanych w celach prywatnych (innych niż działalność gospodarcza), obliczenie na mocy przywołanych przepisów zakresu, w jakim pojazd jest wykorzystywany do celów prywatnych, oraz odpowiednie pobranie podatku często przysparza trudności.

W związku z tym Zjednoczone Królestwo wprowadziło specjalny system zryczałtowanego opodatkowania w odniesieniu do pojazdów wykorzystywanych do celów prywatnych, który został zatwierdzony decyzją Rady 86/356/EWG z dnia 21 lipca 1986 r. upoważniającą Zjednoczone Królestwo do stosowania środków ryczałtowych w odniesieniu do niepodlegającego odliczeniu podatku od wartości dodanej pobieranego od wydatków na paliwo do samochodów służbowych¹; system ten opierał się na pojemności silnika i rodzaju paliwa.

To pierwotne odstępstwo zostało zniesione i zastąpione decyzją Rady 2006/659/WE z dnia 25 września 2006 r. upoważniającą Zjednoczone Królestwo do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 5 ust. 6 i art. 11 pkt A ust. 1 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych², którą wprowadzono zryczałtowaną stawkę opodatkowania w odniesieniu do wykorzystania samochodów w celach prywatnych opartą na wskaźniku emisji CO₂. System ten opiera się na założeniu, że istnieje bezpośredni związek między wielkością

¹ Dz.U. L 212 z 2.8.1986, s. 35.

² Dz.U. L 272 z 3.10.2006, s. 15.

emisji a ilością zużytego paliwa, jako że wyższe emisje odpowiadają większemu zużyciu paliwa. Na podstawie wskaźników emisji oblicza się zużycie paliwa na kilometr, a następnie kompiluje te dane ze średnim przebiegiem dla celów prywatnych określonym na podstawie danych dotyczących podatku bezpośredniego oraz z ceną detaliczną paliwa. Pozwala to obliczyć kwotę wydatków na cele prywatne, które odpowiadają kwocie VAT z tytułu wykorzystywania pojazdu w celach prywatnych. Wartość ta jest raz do roku rewaloryzowana, aby uwzględnić zmiany cen paliwa.

Według Zjednoczonego Królestwa system ten okazał się precyzyjny i doprowadził do znacznych uproszczeń zarówno dla przedsiębiorstw, jak i dla administracji podatkowej. Należy zauważyć, że podatnicy korzystają z tego systemu na zasadzie dobrowolności i że mogą się zdecydować odprowadzać podatek na zwykłych zasadach. Szacuje się jednak, że około 230 000 pojazdów jest objętych tym uproszczeniem.

Na tej podstawie Zjednoczone Królestwo zwróciło się z wnioskiem o przedłużenie okresu stosowania tego odstępstwa.

Wspomniana decyzja, której okres obowiązywania upływa w dniu 31 grudnia 2015 r., została wydana na mocy tak zwanej szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku³, zastąpionej – bez wprowadzania zasadniczych zmian w treści – dyrektywą VAT, która stanowi zatem podstawę dla niniejszej decyzji.

Do wszelkich wniosków o przedłużenie obowiązywania środka na okres po dniu 31 grudnia 2018 r. należy załączyć sprawozdanie z funkcjonowania systemu.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Artykuł 395 dyrektywy VAT.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Ze względu na przepisy dyrektywy VAT stanowiące jego podstawę niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

• Proporcjonalność

Decyzja dotyczy upoważnienia udzielonego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi jakiegokolwiek zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, przedmiotowy szczególny środek jest proporcjonalny do zamierzonego celu, jakim jest uproszczenie procedury poboru VAT. Wniosek nie wykracza poza to, co jest niezbędne w celu uproszczenia poboru podatku VAT w konkretnym sektorze.

Podatnicy korzystają z tego systemu na zasadzie dobrowolności.

• Wybór instrumentu

Zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT odstępstwo od wspólnych przepisów dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie na podstawie upoważnienia Rady, stanowiącej

³ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 1.

jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja Rady jest ponadto najbardziej właściwym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Niniejszy wniosek opiera się na wniosku złożonym przez Zjednoczone Królestwo i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Wniosek dotyczący decyzji ma na celu uproszczenie poboru VAT w odniesieniu do samochodów służbowych wykorzystywanych częściowo do celów innych niż działalność gospodarcza, jego potencjalne skutki są zatem pozytywne.

W przypadku podatników, którzy zdecydują się korzystać z przedmiotowego systemu, środek zmniejsza obciążenia administracyjne i koszty przestrzegania przepisów dzięki zniesieniu obowiązku prowadzenia szczegółowej ewidencji przebiegu każdego samochodu służbowego do celów VAT. Dopełnienie wymogów w zakresie prowadzenia takiej ewidencji może być czasochłonne i wymogi te często prowadzą do znacznych obciążeń administracyjnych przy stosunkowo małych kwotach podatku. Przedmiotowe uproszczenie zmniejszy również obciążenie administracji podatkowej, która w przeciwnym wypadku byłaby zobowiązana przeprowadzać liczne kontrole indywidualne.

W każdym wypadku skutki stosowania środka będą jednak ograniczone ze względu na wąski zakres odstępstwa i ograniczony czas jego stosowania.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma negatywnego wpływu na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

W niniejszym wniosku przewidziano klauzulę wygaśnięcia; automatyczny termin upływa w dniu 31 grudnia 2018 r.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

upoważniająca Zjednoczone Królestwo do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁴, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2006/659/WE⁵ Zjednoczone Królestwo upoważniono do stosowania szczególnych środków upraszczających w celu ryczałtowego obliczania wartości proporcjonalnej niepodlegającego odliczeniu podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do wydatków na paliwo do samochodów służbowych, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Przedmiotowy system, z którego podatnicy korzystają na zasadzie dobrowolności, opiera się na poziomie emisji dwutlenku węgla (CO₂) dla danego samochodu, istnieje bowiem proporcjonalna zależność między poziomem emisji a zużyciem paliwa, czyli wydatkami na paliwo.
- (2) W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 22 maja 2015 r., Zjednoczone Królestwo wystąpiło z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania środka.
- (3) Pismem z dnia 5 czerwca 2015 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Zjednoczone Królestwo. Pismem z dnia 8 czerwca 2015 r. Komisja powiadomiła Zjednoczone Królestwo o tym, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (4) Zjednoczone Królestwo twierdzi, że istniejący system umożliwił skuteczne uproszczenie, zarówno dla podatników, jak i dla administracji podatkowej, procedury poboru VAT w odniesieniu do wydatków na paliwo do samochodów służbowych. Należy zatem upoważnić Zjednoczone Królestwo do stosowania środka do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (5) Jeśli Zjednoczone Królestwo uzna za konieczne przedłużenie stosowania środka na okres po 2018 r., powinno przedłożyć sprawozdanie wraz z wnioskiem o przedłużenie, najpóźniej do dnia 31 marca 2018 r.

⁴ [Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.](#)

⁵ Decyzja Rady 2006/659/WE z dnia 25 września 2006 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 5 ust. 6 i art. 11 pkt A ust. 1 lit. b) dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 272 z 3.10.2006, s. 15).

(6) Odstępstwo nie będzie miało negatywnego wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a), art. 168 i art. 168a dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Zjednoczone Królestwo, w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r., do obliczania na zasadach ryczałtowych wartości proporcjonalnej podatku od wartości dodanej w odniesieniu do wydatków na paliwo wykorzystywane w celach prywatnych w samochodach służbowych.

Artykuł 2

Wartość proporcjonalną podatku, o której mowa w art. 1, wyraża się w wartościach stałych, ustalonych na podstawie poziomu emisji CO₂, odpowiadającego zużyciu paliwa, dla danego rodzaju pojazdu. Zjednoczone Królestwo dostosowuje corocznie wartości stałe w celu uwzględnienia zmian średnich kosztów paliwa.

Artykuł 3

Korzystanie przez podatników z systemu ustanowionego na podstawie niniejszej decyzji odbywa się na zasadzie dobrowolności.

Artykuł 4

Ewentualny wniosek o przedłużenie środka przewidzianego w niniejszej decyzji przedkłada się do Komisji najpóźniej do dnia 31 marca 2018 r., a do wniosku załącza się sprawozdanie zawierające przegląd stosowania przedmiotowego środka.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*